

A GOLGOTÁN, MIFÉLE MAG

Kispál Csilla

A Golgotán

Megyek a kereszttel a vállamon.
Megsebzett szívem csupa fájdalom.
A meredek úton ha elesek,
gúnyolódna Rajtam az emberek.
A fehér gyolcsruhám végig csupa rojt.
Elöl-hátul elcsúfítja a sok vérfolt.
Arcomon ütések nyoma látszik.
Szakállam patakzó könnytől ázik.
Nem kérdelem, miért vagyok Én a szégyen
azoknak, akik bűnben élnek.
Megkeményedve a büszkeségben
szenvédésemen nevetgélnek.
Eljöttem idáig, hogy szeressem
azokat, akik megvetnek engem.
Atyám, hogy törvényed beteljesedjen
halálom által a kereszten.
Tudom, hogy halálom nem csal meg holnap.
Halál és pokol behódolnak
Nekem, az Atya Egyszülöttjének,
Akinél van az örök Élet.
S húsvét hétfő reggelére
üres lesz a sír is végre.

Miféle mag

Miféle magot terem a méh,
hogyan megtestesülhessen
az örökkévaló Teremtő
egy törékeny gyermekben?

Miféle virágot nyit a holt fa
s milyen gyümölcsöt terem?
A Sáron Rózsája hajt ki rajta
s az függ a kereszten.

Miféle magot rejt a sír,
mint a föld mélye,
hogyan húsvét hétfőn
kihajtsa az áldott napfényre?

Miféle magot vet a száj,
mely a szívben termett,
hogyan hirdesse az Örömhírt,
az örök Életet?

Forrás: www.keresztenydalok.hu